

Istenes élményeim

1. Négyéves koromban Mária-jelenés a kerítésen

Szomorkás, esős napon én is szomorkodtam és sírdogáltam, hogy nincs kivel játszanom. Magányomban megjelent a szomszéd kerítés fölött Mária. Nem féltam. Különleges szép arcot láttam. Később, amikor a mamukám (apai nagymamám) kézen fogva elvezetett az Isten házába, azonnal felismertem Mária szobrát, mert ugyanabban a ruhában volt.

Ez arra volt jó, hogy a templomban nem éreztem idegenül magam, mert Mária már ismerős volt.

2. Ötéves voltam, ragyogó nyári napon a piacról hazaútban mamukámmal halat akartunk vásárolni. Ő bement a halboltba. Óriási zaj, recsegés, az üzlettel átellenben a szekeres ütlegelte a lovakat. A lovaskocsi nekiment a fának, és fölfordult a kocsi. A mamukám a zajra kinézve egyetlen mozdulattal berántott a boltba, mert a balesetben elszabadult, vágató lovak agyontapostak volna.

Ez arra volt jó, hogy Isten megmentette az életemet a mamukám segítségével.

3. Az elsőáldozásra készülvén körülbelül 60 gyerekből engem választott ki az idős pap bácsi, hogy az oratóriumban tanítsam meg a többieknek az „Oltárodhoz jöttem én, kis királyom” kezdetű Oltáriszentséget köszöntő dalt.

Ez arra volt jó, hogy felfedezte szép hangomat. Ezután sose féltam mások előtt énekelni, s hozzájárult ahhoz, hogy énektanár legyek.

4. Alsó tagozatos koromban a szabadidőmet a Körös-parti gátoldal rétvén, erdejében és a folyóparton töltöttem virágokat, vad gyümölcsöket szedve-gyűjtve.

Mire volt ez jó? Isten megismertette velem a természet szépségeit.

5. Alsós koromba még latinul miséztek a kunszentmártoni templomban, amit nem szerettem, mert nem érttem. Elhidegültem a szertartásoktól, de felsősként azért bémájkóztam.

Mire volt ez jó? Annál inkább szerettem temetésre járni, mert ott minden szöveget érttem, és szépek voltak a dalok.

6. A nyári szünetben tizenhat évesen a helyi József Attila Gimnáziumból építőtáborba akartak bennünket vinni, ami ellen tiltakoztam. Nem szerettem volna egy hétig idegen helyen aludni lányokkal és fiúkkal, akik már igencsak világiasan viselkedtek. Onnan, Bögről haza sem tudtam volna jönni, mert külön járással szállították a fiatalokat. Végül úgy sikerült kibújni, hogy súlyos fogfájás tört ki rajtam.

Ez arra volt jó, hogy megmenekültem az esetleges erőszaktól vagy lecsúszástól – tehát távol maradhattam a rossztól.

7. Egerben a tanárképző főiskolán András megismerése, templomba járása óriási hatással volt rám.

Mire volt jó? Megmutatta a felnőtt hívő fiút, segített a döntésben, mert őt választottam páromnak.

8. A Bokorban egy ideig Bicskéről át voltunk igazolva Székesfehérvárra. Simonyi Gyula (Gyusza) családi békéje – felesége és gyermekei, nyugalma és egy külön, magánházban végzett közösségi lelkigyakorlat keresztény tudatosságra és bátorságra nevelt bennünket.

Arra volt jó, hogy bekapcsolt a közösségi életbe, és mint fiatal házast segített eligazítani a világban. Innentől kezdve mertem lelkigyakorlatra menni. Az imádkozó fiatalok erősítettek, s megtapasztaltam a Bokron belüli segítőkészséget.

9. Vál község – lótámadás

Fiatal tanárnóként Válban éppen a buszmegállóhoz indultam, amikor Kisköznel elszabadult egy jól megtermett, habzó szájú, szinte felnőtt csikó. Kirohant a nagykapun, felém tartott. Egy pillanat alatt az árokba kuporodtam szép ruhába öltözötten is, s így fölöttem ugrott át a dühös, megbokrosodott csődör. Hála Istennek, nem taposott agyon.

Mire volt ez jó? Isten lélekjelenlétet adott, így mentette meg az életemet.

10. Már a bicskei új házunkban laktunk. Akkoriban a Csíky Lajos által életre hívott bicskei közösség jól működött. Lány közösségi társunk 8 oldalas levélben köszönte meg keresztény kiállásomat, példamutatásomat. Lelkesedésem, hitem hatására jelentkezett a szociális szerzetesnők közé, Salkaházi Sára követője lett.

Mire volt ez jó? Lelkesedésem hozzásegített egy testvért a szerzetesi út választásához.

11. Harmadik gyermekünk, Barna fiunk születése 1989-ben – ez az igazi megtérésem időpontja, 35 évesen. A szülés hirtelen indult, de a rövid köldökzsinór miatt a Szinnyai Attila által végzett életmentő császármetszés után klinikai halál állapotába kerültem. Tényleg benne voltam az alagútban, a gyönyörű sárga fény, tágasság, nyugalom, időtlenség közepette megszólalt egy hang: „Mától kezdve nagyon kell szeretned az embereket – mindegy, hogy van-e kerítésed vagy szép bútorod.”

Ez arra volt jó, hogy megváltozott az életem. Azóta nem félek a haláltól, és nyíltabb lettem.

12. Nyári gyerektábori főzés 1999-ben Bokorligeten

Az elsők között mehettünk táborozni Szentantalfa Bokor-birtokára. Sikerült egyedül megtervezni és megszervezni a napi étrendeket kb. 40 gyerekre és kísérőikre. Az akkori betonkonyhában 50 fok meleg is lehetett.

Ez arra volt jó, hogy megtapasztaltam, mintha Valaki végig fogta volna a kezemet. Önbecsülést adott. Felfedeztem Király Márti énekhangját, és elindítottam énekesi pályafutását.

13. 2005 elején, egy jó évvel édesapám halála után súlyos óriásvírusos máj- és lépgyulladás támadott meg. Egyik tanítványom az utolsó falat csokiját a saját szájából áttette az enyémbé. Mivel soha nem voltam ovis, ezért nem volt védettségem az ilyen vírus ellen. Élet-halál közötti állapotban voltam – nem is sejtettem. A családi orvos először tüszős mandulagyulladásnak vélte, végül egyik orvostársa mondta meg, hogy: „Magának mirigyláza van.”

Az orvosok szerint fehér hollóként maradtam életben. („Maga még él?”) A második félévben a gyengeség megakadályozott a munkavégzésben.

Mire volt jó? Letettem Isten kezébe az életem, de megmaradtam. Próbátétel és tanúságtétel volt egyaránt.

14. Barna fiunk betegsége 24 évesen, 2013-ban. Tíz napig élet-halál között volt egy orvosi műhiba miatt (sportsérülésére nem kapott vérhígítót). Akkor ezt mondtam a gyermekemnek: „Isten segítségével együtt végigcsináljuk ezt az utat, és elérünk a célig.” Barna a 10. nap után jobban lett, miután a vezető orvos kérésemre még 5 másik orvost hívott Barna ágyához. S az új kezelés is segíthetett. Közösségi társunk azt mondta, hogy ez a küzdelem volt a vízen járás.

Ez arra volt jó, hogy Isten munkatársa lehettem az orvosokkal együtt, és tanúságot tettem a reményről, a kitartásról és az önzetlen szolgáló szeretetről – a hitemről.

15. Öt éve májusban a kereszteződésben nekem jött egy személykocsi, 17 év körüli fiú vezette. Hiába dudáltak rá, nem lassított. A hátsó sárhányót meglökte, leestem a kerékpárról, a bokámat is megütöttem, sőt a szatyraim szétrepültek. De megmenekültem.

Ez arra volt jó, hogy megtapasztaltam az őrangyalom csodás segítségét.

16. Robbantás az iskolában, 2017. május

Sósavas házi robbanóanyagot kotyvasztott 2-3 nyolcadikos fiú. A másfél literes palackot hozzávágta egy fához. Akkor haladtam éppen arrafelé, de egy jó szándékú gyerek karját kitarva elállta az utamat, kérve, hogy ne menjek tovább, mert bajom eshet. Ezután következett a robbanás. A sósavas vegyület meg is vakíthatott volna valakit. Az épületajtón éppen kilépett testnevelőtanár melegítőjét lukacsosra változtatta. Kis híja, hogy akaratlanul is a legközelebbi álló személy, majdnem áldozat lettem.

Ez arra volt jó, hogy hallgattam az iskola rémére, így ő lett újdonsült emberi őrangyalom.

17. Nyugdíjazásomkor új elfoglaltsággal ajándékozott meg Isten. Néha fonalképeket készítek a magam gyönyörűségére és rokonaim, testvéreim ajándékozására.

Isten segítette az átmenetet az munkahelyről a nyugalmazott élethez.

18. Börtönössé lett egykori tanítványom megtérése, 2021

20 éve hitem szerint viselkedtem vele: A Venyigében és a váci börtönben évekig föl-fölkerestem.

Nemrégiben – miközben egyszülött gyermekét várta – telefonbeszélgetések és levelezés révén megvallotta, hogy jobb útra tért. Ezt a családot Melindáék pécsi közössége is támogatta. Ez arra volt jó, hogy hitelesen képviseltem Istent (talán nem szerénytelenség), s most már elfogadta a jobbik utat.

19. A Mária-szobor beszerzése

A szolnoki ajándékbolt eldugott sarkában találtam ezt az egyszerű kivitelű alkotást.

Ez arra volt jó, hogy Isten egy mozdulattal meglepett: A hetekig vágyott-tervezett-vadászott szobor egy pillanat alatt örömteli valósággá vált. Sőt az eladó hölgy is tanúságot tett üldözöttségéről.

20. A koronavírus világjárvány engem is nagyon meggyötört. 12 napi lázasság és egyéb kellemetlen tünetek után fordulat állt be. Egy csapásra elmúlt a lázam. De csak akkor, amikor azt mondtam, hogy „legyen meg a Te akaratod”. Isten meghallgatott.

Ez arra volt jó, hogy újra letettem életem Isten kezébe, és rábíztam magam. Megtartott, mert van még feladatom.

Bicske, 2022. július 30.

Mészárosné Lázi Zsuzsa, F1 közösség